

50. Szentháromság utáni huszadik vasárnap.NE MAGUNKNAK KEDVESKEDJÜNK!

Róma 15,1-3

Róma 15,1-13

Előljáróban hadd emlékeztesselek benneteket Testvérek az elmúlt vasárnap üzenetére, a Róma 12,1-2-re: "Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára..." Nem szorul közöttünk magyarázatra, hogy Jézus Krisztus gyülekezetében a szolgálat van a központi helyen. Ez a mi "okos tiszteltünk". A gyülekezet éppen szolgálatával készíti az Úrnak útját, cselekszi az Ő akaratát. Mai alapigénkben a szolgálat rendjéről, tartalmáról, céljáról és akadályáról nyerünk tanítást. Fogadjuk engedelmes, nyitott szívvel!

1. A szolgálat rendje.

A szolgálat rendje az, hogy az erősek hordozzák az erőtleneket. E kijelentésben Jézus parancsa él tovább: "Aki közöttetek nagy akar lenni, legyen ti szolgátok; és aki közöttetek első akar lenni, legyen ti szolgátok. Valamint az embernek Fia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon és adja az ő életét váltságul sokakért". /Mt 20,26-28/ Ez a rend tehát a szeretet rendje, mert a szeretet mondja meg, hogy bár hitben szabad vagyok, nem vagyok szabad a felebarátomtól. "Tartozunk", azaz függőségben vagyunk. Mert a tartozás mindig függőséget jelent, szabadságunk önkéntes odaadását jelenti. Ezért nem jó dolog tartozni. Isten szava arra emlékeztet: soha nem mondhatom el, hogy nem tartozom neki, nem vagyok adósa, nincs közöm hozzá. Akinek ugyanis nem tartozom, attól függetleníthetem magamat. De a gyülekezetben nincs ilyen függetlenség. A szeretet sohasem jut el odáig, hogy ne volna va-

lamije, amit oda ne adhatna. Bizony, "halhatatlan tartozásról" van itt szó, olyanról, amivel sohasem végzünk egészen.

De a szeretet nemcsak azt mondja meg, hogy tartozunk, hanem azt is, hogy erősek vagyunk. "Mi az erősek..." Feltűnhet, hogy az apostol magát is az erősek közé sorolja, jóllehet ő nagyon józanul ismeri a maga erőtlenségét: "És hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott nékem a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön engem... Nagy örömet dicsekeszem azért az én erőtlenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem... mert amikor erőtelen vagyok, akkor vagyok erős". /2 Kor 12,6-10/ Mit jelent ~~mi~~ tehát az, hogy "mi az erősek"? Azt, hogy ki az erős, az relatív fogalom. A szeretet soha nem keres kibúvót, hogy pl. én hordoznám a többit, de hát én is olyan gyenge, olyan erőtelen vagyok. A szeretet mindig így szól: hagyd, engedd, én megteszem, elvégzem, segítek, hordozlak, mert van erőm hozzá.

Egy kicsiny leányka vitte ölében nálánál alig kisebb öccsét. Megkérdezték: "Mondd kisleányom, nem nehéz neked az a fiú?" A leányka csodálkozva felnézett és így felelt: "Hogyan lenne nehéz, hiszen a testvérem?!" Ugye értjük mindnyájan? Erőt a teher hordozáshoz, egymás hordozásához mindig ez ad: "hiszen a testvérem".

2. A szolgálat tartalma.

Ezt így adja elénk alapigénk: "az erőtelének erőtlenségeit hordozzuk... mindenikünk az ő felebarátjának kedveskedjék". Tehát nem eltűnni kell a másikat, hanem hordozni. Nem passzív, hanem aktív magatartást vár tőlünk Isten. Ő is ilyen aktív szeretettel hordozta a mi erőtlenségünket. "Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségünket". /Mt 8,17/ Ebből a minket hordozó aktív isteni szeretetből követke-

zik, hogy nekünk is hordoznunk kell egymást, egymás terhét. Csak így tölthetjük be a Krisztus törvényét. /Gal 6,2/ Ez jelenti azokat a nagy szolgálatokat, amiket vár tőlünk Urunk, az egész világ békeességén való munkálkodásban, a "megelőző diakonai szolgálat" végzésében, s az aktiv emberszeretetet, a fogyatékosok, betegek, öregek, magányosok, s a "lehetetlen emberek" hordozásában.

De a gyülekezetben nem hanyagolhatók el az un. kis szolgálatok sem. A kedveskedés általában valami kis dolgot jelent. De ezek az apró kis kedveskedések: egy képeslap, egy szál virág, ülőhely átadás, névnap megemlékezés, mind-mind olyanok, mint a fűszer az ételben: ízessé, szinessé, derűssé teszik az életet. Hinnünk kell abban, hogy a kedvesség missziói erő! "Inkább legyünk kedvesek, mint unalmasak." A kicsinyek hordozására, a nekik való kedveskedésre szép példa, ahogyan Jákób terelgette nyáját: Gen 33,13-14. Így kell azt tenni a Krisztus gyülekezetében is.

3. A szolgálat célja.

A cél a másik ember s vele együtt a gyülekezet építése: "annak javára, épülésére". A felebarátban ugyanis mindig azt az embert kell látni, akiért Krisztus meghalt. /Rm 14,15/ S ebben nem a hitbéli szabadságom, hanem a szeretet szabálya igazít el. A szeretet mondja meg ugyanis, hogy semmit se tegyek amivel kárt tehetnék felebarátomnak, még ha hitben ezerszer jogom volna is azt megcselekedni. Gondoljunk csak a 14. fejezet fejtegetésére.

De ugyancsak ügyelnünk kell Kálvin intésére is, aki arra hívja fel a figyelmünket, hogy amikor felebarátainkhoz akarunk alkalmazkodni, Istenre kell tekintenünk, hogy valóban az

ő épülésük legyen a cél. Mert az emberek nagyobb részét csak úgy lehet megnyugtítani - mondja Kálvin -, ha vágyaik iránt elnézőek vagyunk. S ha kedvébe akarunk jutni a többségnek, akkor nem annyira a javukkal és üdvösségükkel kellene gondolnunk, hanem az ostobaságukat kellene legyezgetnünk. Nem arra kellene figyelnünk, hogy mi válik hasznukra, hanem arra, hogy mit óhajtának saját vesztükre. Nem arra kell tehát törekednünk, hogy elnyerjük azoknak tetezését akiknek semmi máshoz nem fülük a foguk, csak a rosszhoz.

4. A szolgálat akadályai.

Az a legfontosabb ebben, hogy az akadályokat ne kívül keressük, mert az igazi nagy akadály bennünk van. Bizony Krisztus egyházának két igen nagy ellensége van: a közömbösség és az önzés. Ezeknél nagyobb ellenségei nincsenek. Most a másodikról rántja le a leplet az Ige: "Ne magunknak kedveskedjünk..." Igaza van Kálvinnak, hogy semmi sem akadályozza, vagy késlelteti annyira szolgálatainkat, mint az, hogy kiki a kelletnél nagyobb mértékben rabja önmagának, úgyhogy mások gondjával nem törődve, csak a saját elgondolásait és indulatait követi.

Ettől az önmagunknak való kedveskedéstől, az énközpon-túságtól szabadított meg minket Krisztus, Aki példát hagyott, hogy az ő nyomdokait kövessük. Mert Pál apostol nemcsak Jézus tanítására, hanem Jézus magatartására is rámutat: "Krisztus sem önmagának kedveskedett..." Milyen találó összefoglalása ez a mondat Jézus Krisztus egész csodálatos életének! Mi is tegyünk félre minden akadályt és a megkörményező bünt, nem magunknak kedveskedve, szolgáljunk felebarátainknak az ő javukra, Isten dicsőségére. Ámen

Néhány megjegyzés:

Ofelein - tartozni, kötelesnek lenni. Sokszor egyszerűen kell-
 el fordítjuk. Lásd Lk 17,10; Jn 13,14; 1 Kor 5,10; 7,36; Ef 5,
 28. Dünatos - hatalmas, erős, képes. Az apostoli levelekben
 egyedül Pálnál fordul elő. Ő viszont elég gyakran használja.
 Kivétel Jak 3,2. Ellentéte adünatos - erőtelen, képtelen, de
 fordítják lehetetlennel is. Tehát a képtelen, "lehetetlen" em-
 berek erőtlenségeit kell hordoznunk. Egy új fordítás szerint
 az "aggályosokt". Aszthenéma - gyengeség, betegség. Pál apos-
 tol kedves szava. Lásd Rm 5,6; 1 Kor 1,25.27; 4,10; 8,9. 1 Thes²
 5,14. Rajta kívül egyedül 1 Pt 3,7. Bastadzó - hordozni, emel-
 ni. Két előfordulási helye látásunkat kitágítja: Mt 8,17 és
 Gal 6,2. Areszkó - tetszeni, tetszeni akarni. A levelekben csak
 Pálnál fordul elő.